„TOTUL PENTRU ȚARA“
ORGANIZAȚIA JUD. BUZAU

1 Iulie 1937

BULETIN LEGIONAR

No. 7

SCURT ISTORIC LEGIONAR

La 24 Iunie 1927, Vineri, Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, a luat ființă din inițiativa (Corneliu Zelea Codreanu, Ion I. Moța, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici, camarazi în toate închisorile), *„Legiunea Arhanghelul Mihail“*, denumită astfel după icoana Sfântului Arhaghel Mihail aflătoare pe uşa din stânga a bisericei din închisoarea Văcăreşti, icoana pe care am avut-o protectoare în toate închisorile, în toate luptele noastre, în toate ceasurile noastre de suferință.

Eram aşa de puțini şi aşa de săraci încât nu numai că am fost ținta săgeților ironiei altora, dar ne-am îngrozit noi înşine de sărărăcia noastră. Credința însă nu ne-am pierdut-o nici o clipă.

N'am avut nici o secundă de îndoială. Pare că Dumnezeu înadins ne-a adunat aşa de săraci pentruca să arate că în victoria legionară *materia* n'a avut nici un rol. Din primul moment am avut viziunea clară a victoriei finale şi mi-am asumat întreaga răspundere a conducerii. De atunci am trecut *prin* greutăți, primejdii şi riscuri nenumărate, dar această viziune a victoriei nu m'a părăsit nici o secundă.

* * *

Intr'o condică am scris următorul ordin de zi, numerotat cu No. 1:

„Astăzi, Vineri 24 Iunie 1927 (Sf. Ion Botezătorul), ora 10 seara, se înființează; „LEGIUNEA ARHANGHELULUI MIHAIL“, sub conducerea mea. Să vină în aceste rânduri „cel ce crede nelimitat. Să rămână afară cel ce are îndoeli.

„Fixez ca şef al gărzii dela Icoană pe Radu Mironovici.

Corneliu Z. Codreanu

Această primă ședință a durat un minut, adică atât cât am citit ordinul de mai sus, după care cei prezenți s'au retras, rămânând ca să cugete dacă se simt destul de hotăriți şi tari sufleteşte, pentru a păşi într'o asemenea organizație, unde nu era nici un program, singu- atunci şi a camarazilor mei de închisoare.
rul program fiind viața mea de luptă de până
Chiar şi pentru cei din grupul „Văcăreşti“ am lăsat timp de gândire şi de cercetare a conştiinței lor, pentru a vedea dacă nu au vreo îndoială sau rezervă deoarece păşind aici vor trebui toată viața lor să meargă înainte fără nicio şovăire.

Intima noastră stare sufletească din care s'a născut Legiunea a fost aceasta: nu ne interesa dacă vom birui, dacă vom cădea frânți sau dacă vom muri. Scopul nostru era altul; de a merge înainte, uniți. Mergând împreună, uniți, *cu Dumnezeu înainte şi cu dreptatea Neamului românesc*, orice soartă ne-ar fi dăruită, înfrângerea sau moartea, ea va fi binecuvântată şi va da roade pentru Neamul nostru. Sunt înfrângeri şi sunt morți cari trezesc un Neam la viață, după cum sunt şi biruințe dintre acelea care-l adorm, spunea profesorul Iorga odată.

Ne-am strâns în jurul icoanei. Şi cu cât greutățile ne vor asalta şi loviturile lumii vor curge mai grele peste noi, cu atât vom sta mai mult sub scutul Sfântului Arhanghel Mihail şi la umbra sabiei lui. El nu mai era pentru noi o fotografie pe o icoană, ci îl simțiam viu. Acolo la icoană, făceam de gardă cu schimbul, zi şi noapte cu candela aprinsă.

* * *

Din acest loc vom creia o mişcare idealistă tinerească voluntară, organizată pe principiul ierarhiei. In diferitele ei secțiuni vor intra toate elementele bune de orice vârstă.

Cei hotărâți, cei cinstiți şi cei tineri la suflet, să vină!

E ceasul lor.

Corneliu Z. Codreanu

CAMARAZI,

Joi, 24 Iunie, 1937, s'au împlinit 10 ani de când a luat ființă mişcarea legionară.

Am plecat alături de Moţa şi încă de 3. In total am fost cinci. Din primul moment ne-au acoperit toate insultele, am primit apoi palme şi lovituri, izbitură după izbitură ne-au crestat feţele şi frunţile, închisorile ne-au supt oasele, am fost condamnaţi la moarte în gândul vrăşmaşilor noştri; iar, de câţiva ani, suntem obiectul tuturor uneltirilor întunecate. Războiu de nimicire dus ceas cu ceas. Pentru noi, nici o milă. Am trăit din mila lui Dumnezeu şi din vârful săbiei noastre.!

Trăim şi azi din ele şi vom trăi deapururi.

Am răbdat şi am răspuns năprasnic.

* * *

Şi acum, la zece ani, când vom fi făcut bilanţul acestor uneltiri, acestor chinuri, acestor umilinţe, acestor încercări de nimicire, ne vom întoarce patru din cei cinci dela început şi vom spune vrăşmaşilor noştri:

In zece ani rezultatul uneltirilor voastre este acesta:

Suntem un milion!

Un milion de suflete de femei, de copii, de bărbaţi şi bătrâni, cari *au o credinţă nouă*, cari trăiesc, cari luptă, cari jertfesc sub steag legionar, cari aşteaptă România legionară şi cred într'ânsa.

Unde vă este biruinţa? Şi unde vă va fi biruinţa? Căci dacă n'aţi putut nimici cinci cum veţi mai putea nimici de două sute de mii de ori câte cinci?

* * *

Şi acum mă îndrept către voi, *dragi camarazi* de eri şi de azi:

Fiţi cu gândul la sfântul mormânt, care a sfinţit toată generaţia noastră de luptători, prin sângele lui Moţa şi Marin, cu gândul la cei ce mor sub pământ, sub asupriri nedrepte.

Faceţi-vă cu bărbăţie toate socotelile interioare şi *păşiţi* cu hotărâre în *decada decisivă* a luptei legionare. Aceşti zece ani ce vin vor mai vedea asupriri şi morminte de ale noastre dar vor vedea şi pe toţi vrăşmaşii noştri înfrânţi şi toate uneltirile lor sfărâmate.

Aceşti zece ani ce vin vor vedea *lupta decisivă*, vor vedea pe legionari învingând. Invingând şi risipind trufaşele puteri întunecate de astăzi. Invingând şi punând temelie nouă Neamului nostru.

Legionar,

Nu vei sărbători această zi de 24 Iunie 1937 nici în cântece, nici cu şampanie, nici cu banchete, nici cu serbări — cunoscutele serbări comemorative — şi nici cu discursuri mari, umflate şi goale.

De vei fi profesor universitar sau muncitor cu braţele, de vei fi preot sau învăţător de stat, de vei fi comerciant sau meseriaş, de vei fi ţăran cu plugul în bătătură sau cioban la turma de oi, de vei fi tată sau soţ, iar tu, mamă sau soţie, *fă-ţi datoria* în ziua aceasta către ai tăi şi către Neam.

Fii corect; *Fii drept*; *Fii curat*; *Fii voios*, aşa cum ai dorit tu să fie şi să-şi facă datoria fiecare Român, în Patria sa legionară.

Corneliu Zelea Codreanu

CAMARAZI,

Dela icoană la altar am pornit, apoi am rătăcit o bucată de vreme purtaţi de valurile omeneşti şi n'am ajuns la nici un mal, cu toată curăţenia impulsurilor noastre...

Acum cu sufletul greu, răzleţi, sfârtecaţi, ne strângem la adăpost, la singura căldură şi alinare, tărie şi reconfortare a noastră, readucătoare de puteri, la picioarele lui Iisus, în pragul orbitoarei străluciri a cerului — la icoană...“

* * *

Ion I. Moţa

Noi nu facem şi n'am făcut o singură zi în viaţa noastră, politică... *Noi avem o religie, noi suntem robii unei credinţe*. In focul ei ne constatăm, şi în întregime stăpâniţi de ea, o slujim până la ultima putere. Pentru noi nu există înfrângere şi desarmare, căci forţa, ale cărei unelte vrem noi să fim, e etern invincibilă“.

Vrem să construim deci, şi cu aiutorul lui Dumnezeu, vom construi o celulă de strălucitoare lumină, care va acţiona, adică va lumina şi deci mântui, dela sine. Nu suntem creatori de lumină. Ea se află numai la Dumnezeu. Nu suntem deci făuritori ai mântuirii dorite, ci vrem să fim simple recipiente ale acestei forţe salvatoare, — pe care n'o căutăm deci în altă parte, decât în singurul loc unde se află: *la Dumnezeu.*

Drept încheiere încrestăm aci încă o mărturisire: *credem neclintit, şi vedem în zare în lungul căii noastre, nebănuite biruinţi şi minuni cereşti.*

* * *

Când vei spune cumpliţilor tăi duşmani: Nu-mi pasă dacă mă veţi sdrobi sau nu, nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinţei, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbuşirea voastră, şi când porneşti şi te menţii în luptă până la capăt cu această hotărîre senină, nu încape nici o îndoială că porţi în tine o forţă pe care nici o technică represivă nu o poate birui. *Spiritul de jertfă este esenţialul!* Avem cu toţii la dispoziţie cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile şi mitralierele: *Este propria noastră cenuşă!* Nici o putere din lume nu va putea evita prăbuşirea atunci când se menţine pe cenuşa unor luptători viteji, căzuţi pentru dreptate şi Dumnezeu.

† IONEL I. MOŢA

AMINTIRI

Doriam odată, din tot sufletul meu, să trăesc mai multă vreme la poale de munţi. Să-mi desfăt privirea şi să mă bucur de frumuseţile naturii, să acult cu nesaţ melodia doinelor haiduceşti. Cavalul să-mi umple inima de amintirea străbunilor ciobani şi buciumul să trezească vitejia arcaşilor lui Ştefan. Să văd în jurul meu numai viaţă, numai veselie. Să sburde mieii prin poene, să salte voios flăcăul în joc, iar grijile şi necazurile să apese mai puţin pe umerii gospodarului.

Dorinţa de a locui la poale de munte, mi-a ascultat-o Dumnezeu, dar de a avea parte de bucurii, nu.

In anul 1929, cu familia şi cu puţina gospodărie, m'am mutat într'un sat din Maramureş. In poalele muntelui „Pietrosul“. Mi-au plăcut mult ţinuturile acestea, dar traiul oamenilor, plin de amar, a săpat în mine dureri adânci. Un moşneag, gârbovit, îţi spune cu oftaturi:

„A fost pe vremuri bine şi pe-aici“.

Femei cu prunci în braţe par nişte stafii. Aşa sunt de galbene şi ofilite. Pe feţele bărbaţilor şi ale celor mai tineri vezi săpate cutele adânci ale unei munci istovitoare şi necazurilor de neînvins.

Am văzut femei ce-şi astupau cu perine ferestrele caselor, pentru a fi întuneric ca să doarmă copiii şi să nu ceară mâncare. Oameni cari cu un kilogram de cartofi pe zi, să astâmpere foamea unei case pline de copii.

Prunci morţi, câte doi şi trei deodată, din cauza mizeriei şi a foamei.

„Pe vremuri a fost bine şi pe-aici“ îţi sună în urechi glasul uncheşilor, „dar mai apoi au venit jizii din Galiţia şi prin linguşire, prin camătă, ne-au ademenit cu rachiuri şi au pus stăpânire pe tot ce am avut. Acum am rămas să slugărim pe nimic la ei. Ne iau şi ce ne-a mai rămas, iar sărăcia îşi face tot mai mult loc în casa noastră. Ne-am plâns stăpânilor, dar şi aceştia s'au înhaitat cu ei şi ne-au uitat de tot“...

Dintr'un sat vecin, un om mi-aduce o revistă; „Pământul Strămoşesc“:

„Pământul acesta, apărat cu sângele strămoşilor, este un drept sfânt al Românilor.

Nimeni nu poate lua prin furt sau alte mijloace acest drept.

Din el trebuie să trăim noi, copiii şi strănepoţi noştri, în vecii vecilor, iar la nevoie să-l apărăm cu preţul vieţii.

Am ridicat un steag, sub care sunt chemaţi toti cei asupriţi şi necăjiţi.“

Revista anunţa, cu date statistice că situaţia este grea aproape în toată ţara şi că puhoiul jidovesc ameninţă cu cutropirea pământului şi a drepturilor noastre.

Tineri din noua organizaţie naţionalistă luptătoare „Legiunea Arhanghelul Mihail“, cercetează Ţara şi necazurile Românilor, în timp ce gazetele jidoveşti înjură şi urlă: „Nebunii lui Codreanu strică ordinea din stat“.

Un gând mi-a încolţit în inimă:

Decât cu toţi înţelepţii, cari au condus Ţara după războiu şi cari au rămas surzi şi muţi la strigătul de desnădejde al unui Neam, mai bine cu nebunii, căci dacă cei dintâi nu au făcut nimic, cei din urmă, nebunii, de dragul Patriei, nebuni de a se sasrifica pentru a făuri zile mai bune Neamului Românesc; fără îndoială că vor ajunge să clădească o viaţă nouă.

Preot I. Dumitrescu Borşa

Comisiunea Centrală Electorală din Ministerul de justiţie, cu Certificatul Nr. 9 din 20 Martie 1935, a aprobat constituirea legală a partidului Legionar: „Totul pentru Ţară“ cu semnul:

SUB SEMNUL ARHANGHELULUI

Dintre tote mişcările cari, dela răsboiu incoace—pentru a nu vorbi decât in strictă contemporaneitate,—au incercat să organizeze destinele naţiei noastre, nici una nu s'a aşezat mai sigur in matca istoriei româneşti, ca ceia a tinerilor cari stau sub ocrotirea Arhanghelului cu sabia de foc.

Este adevărat că ei au avut norocul să se ridice la viaţa comunităţii in momentul UNIC in care structura istoriei coincide in aşa grad cu geniul rassei noastre, incât e deajuns să fii cu adevărat român pentru ca gestul tău să creieze perspective imperiale. Dar când te gândeşti că atâtea aşezări şi formaţiuni politice — cu o tradiţie „mare" şi cu o experienţă „bogată"—şi-au ratat misiunea lor revoluţionară şi s'au impotmolit repede in apele stătute cari nu dau decât cel mult o perspectivă de broască, trebue să incepi a inţelege că gestul rodnic al tânărului, dar pentru asta nu mai putin bărbatului lor căpitan, trece dincolo de indemânare sau talent şi devine răsfrângerea sigură a unui destin.

Trebue să spun aci şi astăzi celor de vârsta mea—şi dacă imi e ingăduit şi celor mai bătrâni decât mine — CA PANA ACUM MIŞCAREA ACEASTA NU A GREŞIT NICIODATA.

Destul, — ca să ne facă să inţelegem că tinerii aceştia, cari merg chiuind in luptă şi in moarte, nimic nu-i va abate din drumul lor; nici violenţa, nici trădarea; nici linguşirea, nici corupţia; nici admenirea, nici prigoana. Căci nu merg drumul lor, ci drumul naţiei, care e al mântuirii, pentrucă pe el străjueşte Dumnezeu.

Iar celor mai indărătnici le voiu spune că a trecut momentul in care adeziunea noastra putea să insemne isbândă, şi impotrivirea noastră ingâmfare. De intâlnirea noastră cu tinereţea legionară nu mai atârnă astăzi decât bucuria de a fi văzute din vreme „lumina cea adevărată", — şi.. un apus fără fulgere.

Căci incă odată: victoria legionara inaintează ca o necesitate de destin.

Iar a te impotrivi ei insemnează a lua istoria in răspăr.

Nae Ionescu

— La cantina legionară din Bucureşti str. Gutemberg No. 3, este nevoie de 10 copii cu şcoala primară isprăvită, sănătoşi, fii de români din [illegible] lii impovărate.

Ei vor fi pregătiţi în vederea comerţului.

Cei ce vor să meargă acolo să anunţe imediat organizaţiunea judeţului.

* * *

— Cele două tabere de odihnă (la mare—Carmen Sylva — şi la munte— Jud. Prahova) anunţate prin circulara Nr. 75, se deschid la 10 Iulie. Masa costă 10 lei pe zi pentru cel sărac şi 30 lei pentru cel cu stare. Cei ce merg în tabără să-şi iea de acasă: a) farfurie, lingură, furculiţă, cuţit, cană; b) pătură cearceaf, pernă; c) îmbrăcămintea necesară.

Se primesc oameni din toate grupările politice cu obligaţia de a se supune disciplinei legionare.

Tinerii până la 18 ani nu sunt admişi.

* * *

— Au apărut cele două scrisori ale lui Ion Moţa scrise la Lisabona (Portugalia) în ziua de 3 Decembrie anul trecut şi intitulate: **Prezent!** Se găsesc la chioşcul legionar.

* * *

— Tot la chioşcul legionar se găsesc, ilustrate de propagandă naţională. Se pot folosi pentru serbări, şezători, etc. Preţul, 2 lei bucata,

— Nu vă lăsaţi inşelaţi de excroci.

Sunt oameni cari se dau drept legionari, spun că au diferite insărcinări, cer bani, fac chetă sau vând broşuri şi materiale legionare, susţinând că sunt trimişi de centru.

Toţi aceştia necunoscuţi de organizaţia locală, sunt speculanţi sau excroci. Feriţi-vă de ei.

* * *

— Imprumutul legionar continuă. Cei ce vor să subscrie trimit banii prin mandat poştal pe adresa: Ing. N. Hordinceanu str. Gutemberg No. 3, Bucureşti.

* * *

— La sediul din Bucureşti funcţionează contenciosul legionar format din avocaţi de frunte.

Legionarii şi prietenii se pot adresa acolo pentru procesele lor, consultaţiuni şi notariat.

* * *

— Şefii de sectoare să inainteze rapoartele lunare intre 4—7 Iulie, potrivit cărţii şefului de cuib.

* * *

— Domnul General-Cantacuzino, şeful partidului nostru, a suferit o grea operaţie. A eşit bine din sanatoriu. **„Crapă inamicii că n'am crăpat"**... *a declarat D-sa ziariştilor.*

Libräria Tipografia şi Legătoria de cărţi Ioan Călinescu — Buzău